

บรรณานุกรม

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๒๕-๒๕๒๙). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๒๕.

น. ฅ ปากน้ำ, พลุลวง. รอยอดีต. พระนคร: ไทยสัมพันธ์, ๒๕๑๐.

หัวเดือนกลางซากอิฐปูนที่อยุธยา. พิมพ์ครั้งแรก. พระนคร: สำนักพิมพ์ศึกษิตสยาม, ๒๕๑๐.

เนตรนภิศ นาควิชะระ, ปิยนาด นูนาค และจุลทัศน์ พยาฆรานนท์. วัดในกรุงเทพ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕. (รายงานผลการวิจัยเงินทุนเพื่อเพิ่มทุนและพัฒนาประสิทธิภาพทางวิชาการ เนื่องในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี).

ปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ. โฉมหน้ากรุงศรีอยุธยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หนังสือพิมพ์เสียงไทย, ๒๕๒๒.

ผังเมือง, สำนักงาน. ผังเมืองพระนครศรีอยุธยา ๒๕๓๓. กระทรวงมหาดไทย.

_____ กองวิจัย. รายงานวิจัยเมืองอยุธยา, ๒๕๒๑.

วิจัยทางสังคมศาสตร์, สถาบัน. "รายงานเบื้องต้นการวิจัยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" วารสารสังคมศาสตร์ ฉบับพิเศษ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔.

วิบูลย์ ลีสุวรรณ. ๕ นาทีกับศิลปไทย. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ป่าดงยา, ๒๕๒๒.

สุภัทรดิศ ดิศกุล, ม.จ., ศ.จ. ศิลป์ในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๒๔.

สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา. "เรื่องเมืองอยุธยา". ข่าวสารสำนักผังเมือง. ๔ (กรกฎาคม ๒๕๐๔) :

BIBLIOGRAPHY

- Colin Buchanan and Partner. Bath: A Study in Conservation. (Report to the Minister of Housing and Local Government and Bath City Council). London: HMSO, 1968.
- Institute for Applied Technology. Downtown Providence 1970: A Demonstration of Citizen Participation in Comprehensive Planning. Springfield: Clearinghouse, 1961.
- Margaret Robert. An Introduction to Town Planning Techniques. London: Hutchinson, 1975.
- Massey, David W. Town Planning Review. Vol.49 No.4. Liverpool: Liverpool University Press, 1978.
- McVill C, Branch. Urban Planning Theory. Pennsylvania: Hutchinson & Ross, 1975.
- Middleton, Micheal. Conservation in Action. ZA progress report on what is being done in Britain's Conservation Area, based on a Civic Trust Conference held at the Royal Festival Hall). London: Civil Trust, 1972.
- Northam, Ray M. Urban Geography. New York: John Wiley & Sons, 1975.
- Providence City Plan Commission and the Department of Housing and Urban Development. College Hill: A Demonstration Study of Historic Area Renewal. Providence: City Plan Commission, 1967.
- Scottish Development Department, Department of the Environment. New Life for Historic Area: Aspects of Conservation. Edinburgh: HMSO, 1972.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. วัดวรโพธิ์ สร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น เดิมชื่อว่า "วัดระฆัง" มาเปลี่ยนเป็นวัดวรโพธิ์ ในสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ คราวคณะสงฆ์ไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ลังกา เมื่อเดินทางกลับมาได้ค้นพระศรีมหาโพธิ์ เข้ามาถวายและโปรดให้ปลูกไว้ที่วัดระฆัง ซึ่งเป็นวัดที่อยู่ในใกล้ที่ประทับ สิ่งที่สำคัญได้แก่ รอยพระบาท ศิลาสีเขียว และวิหาร ๒ หลัง
๒. วัดโลกยสุธา (วัดพระนอน) มีพระพุทธรูปปางไสยาสน์ ยาว ๔๒ เมตร สูง ๘ เมตร สิ่งอื่น ๆ ได้แก่ วิหาร ปรางค์ อุโบสถ เหลือเพียงซากฐาน เป็นแบบสมัยอยุธยาตอนต้น สถานที่โดยรอบเป็นสวนพุทธา แต่มีปัญหาคือบางเวลาได้กลิ่นจากโรงงานสุรา
๓. วัดสวนหลวงสพสวรรค์ สมเด็จพระมหาจักรพรรดิทรงสร้างในสวนหลวงติดกับวัดสพสวรรค์ของเดิมจริง เรียกชื่อรวมกันว่า วัดสวนหลวงสพสวรรค์ สร้างวัดนี้บริเวณพระเมรุพระราชทานเพลิงศพสมเด็จพระศรีสุริโยทัย ปัจจุบันเหลือแต่เจดีย์ศรีสุริโยทัยอยู่ในบริเวณโรงงานสุรา
๔. วัดมหาสมัน สิ่งที่สำคัญคือ เจดีย์ และรากฐานอุโบสถชั้นบัญชีโบราณสถาน
๕. วัดวังชัย สมเด็จพระมหาจักรพรรดิโปรดให้สถาปนาที่พระตำหนักวังเป็นพระอุโบสถและวิหารอารามให้นามชื่อวัดวังชัย สิ่งสำคัญ ได้แก่ รากฐานพระเจดีย์ และพระวิหาร
๖. วัดสังขแท้ สิ่งที่สำคัญ คือ รากฐานพระอุโบสถและเจดีย์
๗. วัดสังขทา สิ่งที่สำคัญ คือ รากฐานพระอุโบสถและฐานเจดีย์
๘. วัดเจดีย์ใหญ่ สิ่งที่สำคัญ คือ พระเจดีย์สมัยอยุธยาตอนต้น
๙. วัดอุโบสถ สิ่งที่สำคัญคือ เจดีย์ม่อมมุขสิบสองสมัยอยุธยาตอนกลาง
๑๐. วัดเจ้าปราบ สิ่งสำคัญ คือ รากฐานคลังตึก พระเจดีย์ และรากฐานพระอุโบสถ อยู่ในสภาพทรุดโทรม สมควรริบดำ เนินการบูรณะ และในบริเวณมีบ้านรูก้ำของโบราณสถาน
๑๑. วัดวราชบูรณาราม สมเด็จพระเอกาทศรถทรงสร้างเมือง พ.ศ. ๒๑๓๖ และเมื่อสมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ยกทัพไปตีเมืองตองอู เมื่อเสด็จถึงตำบลทุ่งแก้ว เมืองหางหลวง (ปัจจุบันอยู่ในเขตพม่า ทรงประชวรหนักและเสด็จสวรรคต สมเด็จพระเอกาทศรถโปรดให้ัญเชิญศพมายังกรุงศรีอยุธยา แต่งพระเมรุสูงเส้น ๑๗ วา นิมนต์สงฆ์มาร่วมในพิธี ๑,๐๐๐ รูป ถวายพระเพลิงศพที่วัดนี้สิ่งที่สำคัญได้แก่ พระเจดีย์ และพระวิหาร

๑๒. วัดเจ้าพรหมมณี สิ่งที่สำคัญ คือ พระปรางค์
๑๓. วัดตึก มีมือข้างสมัยพระนารายณ์มหาราช เข้าใจว่าพระเจ้าเสือคงผนวชที่วัดนี้ เพราะมีตำหนักที่ประทับปรากฏอยู่ เมื่อสมเด็จพระเพทราชาเสวยราชสมบัติขึ้น สมเด็จพระเจ้าเสือเสด็จมาประทับที่พระนครศรีอยุธยา ประทับที่พระราชวังจันทร์เกษม และบางครั้งจะเสด็จไปประทับ ณ พระตำหนักซึ่งอยู่ในบริเวณวัดนี้ วัดนี้เป็นกุญแจไขถึงศิลปกรรมอยุธยาวัดหนึ่ง สิ่งที่สำคัญ ได้แก่ เจดีย์ และพระอุโบสถ
๑๔. วัดสะแก เหลือเพียงเศษอิฐ และเนินดินขนาด ๔๐ x ๔๐ เมตร
๑๕. วัดหอยโข่ง เหลือเพียงเศษอิฐ และเนินดินขนาด ๔๐ x ๔๐ เมตร
๑๖. วัดแก้ว เหลือเพียงเศษอิฐและเนินดินขนาด ๔๐ x ๔๐ เมตร
๑๗. วัดหลวงซีกรุค เหลือเพียงเศษอิฐ และเนินดินขนาด ๔๐ x ๔๐ เมตร
๑๘. วัดสังทราย เหลือเพียงเศษอิฐ และเนินดินขนาด ๔๐ x ๔๐ เมตร
๑๙. วัดนก เหลือเพียงเศษอิฐ และเนินดินขนาด ๔๐ x ๖๐ เมตร
๒๐. วัดโคกมะดันเล็ก (ไฉ่ยา) เหลือเพียงเศษอิฐและเนินดินขนาด ๔๐ x ๖๐ เมตร
๒๑. วัดโคกมะดันใหญ่ เหลือเพียงเศษอิฐและเนินดินขนาด ๔๐ x ๔๐ เมตร
๒๒. วัดช้าง เหลือเพียงเศษอิฐและเนินดิน ขนาด ๒๐ x ๓๐ เมตร
๒๓. วัดสุวรรณาวาส สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนกลาง กล่าวคือ เจดีย์เป็นทรงลังกา และพระพุทธรูปมีอิทธิพลสุโขทัย เจือปนอยู่ประมาณว่ามีอายุตั้งแต่ พ.ศ.๒๐๐๖ ถึง พ.ศ.๒๑๔๖ วัดนี้น่าจะเป็นพระอารามราษฎร์ พิจารณาจากบริเวณที่ตั้งในสมัยโบราณเป็นบริเวณบ้านของผู้ที่มีตระกูล ปัจจุบันควรจะมีบูรณะมาก
๒๔. วัดพลับพลาย มีเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์หลายครั้ง เมื่อสิ้นรัชกาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระราชโอรส ๒ พระองค์ คือ เจ้าอ้ายพระยาและเจ้ายี่พระยาภักทพิงราชสมบัติกัน เจ้าอ้ายพระยาดำรงหน้าวัดพลับพลาย เจ้ายี่พระยาดำรงอยู่ตรงวัดสะพานผ่าน ทิศทั้ง ๒ ปะทะกันที่เชิงสะพานป่าถ่าน ต่างพระองค์ทรงพระแสงของ้าวต้องพระศอกขาดลงด้วยกันทั้งคู่ สิ่งสำคัญในวัดนี้ได้แก่ พระเจดีย์และพระวิหาร

๔๙. วัดญาณเสน สมัยอยุธยาตอนกลาง เดิมชื่อวัดยานุเสน ตามตำนานกล่าวว่า มีรางน้ำอยู่ ถัดหน้าวัดญาณเสน ชาวบ้านเรียกคลองน้ำเขียว เป็นคลองถ่าน้ำให้บึงพระรามสะอาด สิ่งสำคัญ ได้แก่ เจดีย์ย่อมุมสิบสอง ลักษณะงดงามมาก
๕๐. วัดธรรมิกราช พระยาธรรมิกราชพระราชบุตรพระเจ้าสามน้ำผึ้ง สร้างวัดมุขราช ต่อมา เปลี่ยนเป็นวัดธรรมิกราช ส่วนสถาปัตยกรรมที่เหลือในปัจจุบันเป็นสมัยอยุธยาตอนต้น มีความงดงามมาก แต่ถูกปล่อยปละละเลยสมควรมีการบูรณะโดยด่วน
๕๑. วัดขุมแสง สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ทรงลังกา มีสภาพแวดล้อมดี มีประชาชนดูแลรักษา
๕๒. วัดสุวรรณเจดีย์ สิ่งสำคัญ ได้แก่ เจดีย์ทรงลังกาสมัยอยุธยาตอนกลาง
๕๓. วัดราชบูรณะ เจ้าสามพระยาทราบข่าวพระเชษฐาทั้ง ๒ พระองค์สวรรคตในการชิงราชสมบัติ กัน พระองค์จึงเสด็จจาก เมืองชัยนาทมาเสวยราชสมบัติแทนพระราชบิดาต่อไป โปรดให้จัด ถวายพระเพลิงพระศพขึ้น และสร้างพระศรีรัตนมหาธาตุและพระวิหารขึ้นถวาย เป็นพุทธาวาส ขนานพระนามว่า "วัดราชบูรณะ" สิ่งสำคัญได้แก่ พระมหาธาตุหรือพระปรางค์ พระอุโบสถ วิหาร และเจดีย์ใหญ่น้อย
๕๔. วัดมหาธาตุ เริ่มสร้างแต่ครั้งสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๑ (ขุนหลวงพะงั่ว) ต่อมาจนถึง สมเด็จพระรามาเมศวร "พระสารีริกธาตุเสด็จปาฏิหารย์" ให้สมเด็จพระรามาเมศวรทอดพระเนตร เห็นจึงทรงสร้างเพิ่มเติมให้เสร็จสมบูรณ์ สิ่งสำคัญได้แก่ ฐานพระมหาธาตุ พระอุโบสถ พระ วิหาร พระปรางค์ต่าง ๆ
๕๕. วัดสัตตบาป อยู่ติดบริเวณบึงพระราม สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์
๕๖. วัดพระราม สมเด็จพระรามาเมศวรทรงสร้างตรงที่ถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระเจ้า อู่ทอง พระราชบิดา แต่ทรงครองราชย์ได้ปีเดียว สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๑ คงสร้างต่อ หรือมีฉะนั้นคงสร้างเมื่อพระรามาเมศวรเสวยราชย์ครั้งที่ ๒ ก็ได้ สิ่งสำคัญได้แก่ พระปรางค์ พระอุโบสถและวิหาร
๕๗. วัดจันทร์ อยู่ในบริเวณบึงพระราม สิ่งสำคัญ คือ พระเจดีย์
๕๘. วัดหลังคาขาว อยู่ในบริเวณบึงพระราม สิ่งที่สำคัญคือ พระเจดีย์

๕๔. วัดหลังคาคำ อยู่ในบริเวณปึงพระราม สิ่งที่สำคัญคือพระเจดีย์
๖๐. วัดสังขปัด อยู่ในบริเวณปึงพระราม สิ่งที่สำคัญ คือ พระเจดีย์
๖๑. วัดเกษ อยู่ติดกับคุ้มขุนแผน สิ่งที่สำคัญ คือ พระเจดีย์ และรากฐานอุโบสถ สันนิษฐานสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย (สมัยพระนารายณ์มหาราช)
๖๒. วิหารพระมงกุฎกษัตริย์ พระมงกุฎกษัตริย์เป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ลงรักปิดทอง ก่ออิฐเป็นแกน หน้าตักกว้าง ๔ วาเศษ และเป็นพระพุทธรูปหล่อใหญ่องค์เดียวในประเทศไทย ประดิษฐานในบริเวณพระราชวังโบราณด้านทิศตะวันตก สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ราวแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ
๖๓. วัดพระศรีสรรเพชญ์ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ทรงยกที่พระราชมณเฑียร ซึ่งพระเจ้าอู่ทองทรงสร้างขึ้นเป็นที่ประทับ เป็นที่พุทธาวาส เป็นวัดในพระราชวังมีความสำคัญเช่นเดียวกับวัดพระศรีรัตนมหาธาตุในปัจจุบัน สิ่งก่อสร้างสำคัญมีอยู่อย่างมากมาย
๖๖. วัดนก สร้างสมัยอยุธยา ก่อน พ.ศ. ๒๑๑๗ ตามพงศาวดารกล่าวว่า เป็นบริเวณที่อยู่ของพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นผู้กราบทูลพระนเรศวรมหาราชว่า พระเจ้าหงสาวดีให้พระยาเกียรติพระยารามจับพระนเรศวรมหาราชประหารชีวิต ณ เมืองแครง สิ่งสำคัญได้แก่ วิหาร พระปรางค์
๗๔. วิหารกลาง เป็นวิหารย่อม ๆ ตั้งอยู่หน้าพระวิหารมงกุฎกษัตริย์ออกไปทางด้านตะวันออก วิหารหลังนี้สันนิษฐานว่าอาจใช้เป็นที่สำหรับทรงศีลและทรงธรรมในเวลาเสด็จออกงานพระเมรุของพระเจ้าแผ่นดินหรือพระบรมวงศานุวงศ์ก็ได้
๗๕. ปึงพระราม เดิมเรียกว่า "หนองโสน" สมเด็จพระเจ้าอู่ทองให้สร้างพระนครขึ้นใหม่ที่ตำบลหนองโสนนี้ หนองเดิมเห็นจะเล็กกว่าปัจจุบัน ต่อมาเมื่อสร้างกรุงฯ คงจะขุดเอาดินในหนองนี้ขึ้นไปถมสันที่วังตลอดจนพื้นที่วัดมหาธาตุ วัดราชบูรณะ และวัดพระรามจึงกลายเป็นปึงใหญ่โต

๗๘. วัดป่าสัก สิ่งที่สำคัญ คือ พระปรางค์อยู่ในบริเวณโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย
๗๙. วัดส้ม เป็นวัดมีมาแต่สมัยอยุธยาตอนต้น ฝีมือช่างปฏิสังขรณ์พระปรางค์ สมัยอยุธยาตอนกลาง ฝีมือลายปูนปั้นงามมาก รองจากวัดภูเขาทองลงมา
๘๐. วัดบรมพุทธาราม สร้างขึ้นในสมัยพระเพทราชา ชาวบ้านเรียกว่าวัดกระเบื้องเคลือบ มีความสำคัญในทางสถาปัตยกรรมมากในฐานะเป็นตัวไขศิลปะกรรมสมัยอยุธยา ปัจจุบันอยู่ในเขตวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา สิ่งสำคัญได้แก่ วิหาร พระเจดีย์
๘๑. วัดสวนหลวงค้างคาว เดิมเป็นส่วนหลวงที่มีค้างคาวมาก ซึ่งอยู่ในเขตนิเวศสถานของสมเด็จพระเพทราชา สิ่งสำคัญได้แก่ พระเจดีย์ พระวิหาร
๘๒. วัดสิงหาราม เป็นวัดสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น สิ่งที่สำคัญได้แก่ พระวิหารและเจดีย์ทรงลังกา
๘๓. วัดปราสาท เหลือเจดีย์ทรงลังกาอยู่ในบริเวณโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา
๘๔. วัดตะพานาค สิ่งสำคัญได้แก่ พระเจดีย์ทรงลังกา และซากวิหารอยู่ในบริเวณหมู่บ้านพักข้าราชการ
๘๕. วัดทอง เหลือพระพุทธรูปเพียงองค์เดียว อยู่ในบริเวณศาลสถาน
๘๘. วัดแม่ นางมุข เหลือพระปรางค์อยู่ในบริเวณโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย ปัญหาคือมีอาคารสมาคมศิษย์เก่าสร้างประชิดโบราณสถาน
๑๐๕. ศาลพระกาฬ อยู่ในบริเวณ "ตะแลงแกง" ตรงกึ่งกลางพระนคร คือมีถนนรี ถนนขวาง สองสายผ่านกัน เป็นทางสี่แพร่ง ปัจจุบันจะเป็นสถานที่สร้างศาลหลักเมือง ให้เหมือนกับในอดีต
๑๐๖. พิพิธภัณฑ์เจ้าสามพระยา กรมศิลปากรสร้างจากเงินบริจาคเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๓ แสดงศิลปโบราณวัตถุต่าง ๆ
๑๐๗. วัดขุนแสน เจดีย์ใหญ่พอกหีบองค์เดิมเป็นแบบลังการเหมือนกัน เป็นเจดีย์ขนาดใหญ่มาก

๑๐๘. วัดเปิด สิ่งสำคัญได้แก่ซากฐานโบสถ์
๑๐๙. วัดเสนาสนาราม เป็นพระอารามหลวง เดิมชื่อวัดเสื่อ เป็นวัดมีพระสงฆ์จำพรรษามาตลอด กรุงศรีอยุธยาในสมัยรัตนโกสินทร์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สร้างขึ้นใหม่ ทั้งพระอาราม ขนานนามว่า "วัดเสนาสนาราม" ต่อมารัชกาลที่ ๕ ทรงปฏิสังขรณ์อีกครั้งหนึ่ง สิ่งสำคัญได้แก่ พระอุโบสถ วิหาร เจดีย์ พระพุทธรูปต่าง ๆ
๑๑๐. วัดสะพานเก่า (วัดชัยภูมิ) สิ่งที่สำคัญได้แก่ ซากเจดีย์อยู่บริเวณเดียวกับสะพานป่าถ่าน
๑๑๑. วัดโคกม่วง สิ่งที่สำคัญ พระมณฑปอยู่ในบริเวณสลัม
๑๑๔. วัดเขียน สิ่งที่สำคัญได้แก่ พระพุทธรูป วิหารและเจดีย์อยู่ริมคูน้ำตอนนอกของ
๑๑๖. วัดราชประดิษฐฐาน วัดนี้ถูกซ่อมปฏิสังขรณ์ใหม่หมดเหลือร่องรอยของเก่าตรงใบเสมา สันนิษฐานว่ามีมาก่อนสมัยพระมหาจักรพรรดิ ซึ่งสมัยที่ท่านเป็นพระ เทียรรราราคะบวชที่นี่
๑๒๔. วัดกระเจี เหลือเจดีย์ทรงลังกาอยู่ในบริเวณกองกำกับการตำรวจ
๑๒๕. วัดสะพานเงิน เหลืออยู่เพียงหลวงพ่อก้าว (พระพุทธรักษา) อยู่ในวิหารบริเวณกองกำกับการตำรวจ
๑๒๖. พระราชวังจันทร์เกษม สมเด็จพระนเรศวรมหาราชสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๑๒๐ ขณะเมื่อดำรงตำแหน่งพระยุพราช เดิมมีนามว่า "วังจันทร์" แต่เหตุที่ตั้งอยู่ด้านหน้าของพระราชวังหลวง จึงเรียกกันว่า "วังหน้า" เคยเป็นที่ประทับของพระเจ้าแผ่นดินและพระมหากษัตริย์รวม ๔ พระองค์ สิ่งที่สำคัญได้แก่ กำแพง ประตูราชวัง พลับพลางตุ้มพระที่นั่งพินัยรักษา หอพิสัยสลักอักษร (หอส่งกลอง) สโมสรมือปา ดึกข้าราชการ
๑๒๗. บ่อนประตูข้าวเปลือก สร้างในสมัยอยุธยาตอนกลาง ปัจจุบันเหลือซากฐานบ่อน บริเวณหัวรอใกล้กับวัดราชประดิษฐฐาน เดิมลักษณะบ่อนก่อโย เป็นรูปพิบสมุด มีช่องสำหรับยิงปืนซึ่งยังปรากฏอยู่
๑๒๘. เจดีย์เจ้าอ้ายเจ้ายี่ สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๒ (เจ้าสามพระยา) โปรดให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงพระเชษฐาทั้ง ๒ พระองค์ ซึ่งสู้รบชิงราชสมบัติกันจนต้องสิ้นพระชนม์ ณ ที่นี้ ปัจจุบันเหลือให้เห็นเพียงซากฐานเจดีย์ และแนวอิฐที่ก่อสร้างรอบเจดีย์
๑๒๙. สะพานป่าถ่าน เป็นสะพานข้ามคลองประตูจีนในสมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันเหลือซากฐานอิฐคอสะพานขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ เมตร
๑๓๓. วัดขุนเมืองใจ เป็นวัดโบราณ ศิลปสมัยอยุธยาเคยเป็นวัดที่ประกอบพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาในสมัยกรุงศรีอยุธยา สิ่งสำคัญได้แก่ พระเจดีย์และพระวิหาร

๑๓๔. วัดถนนจีน สิ่งสำคัญได้แก่ พระปรางค์ อยู่ในบริเวณที่พักอาศัยหนาแน่น มีบ้านรูกง้ำ
๑๓๕. วัดร้างข้างในไก่ สิ่งสำคัญได้แก่ หอระฆัง
๑๓๖. วัดท่าม้า เหลือเพียงพระพุทธรูป ๑ องค์อยู่ในบริเวณบ้านคน
๑๓๗. สะพานชุกุน เป็นสะพานข้ามคลองประตู่จีน ปัจจุบันเหลือซากฐานสะพาน
๑๓๘. บ้านเจ้าพระยาวิชาเยนทร์ สมัยพระนารายณ์มหาราช เป็นเสนาบดีชาวกรีก สิ่งสำคัญได้แก่ รากฐานตึก
๑๓๙. สะพานประตู่จีน เป็นสะพานข้ามคลองประตู่จีน ปัจจุบันเหลือรากฐานสะพาน
๑๔๐. วัดลังกา สิ่งสำคัญได้แก่ พระปรางค์
๑๔๑. วัดปราสาท เป็นวัดสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น หอไตรลายหน้าบันสลักไม้ ฝีมือช่างสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ งดงามมาก
๑๔๒. วัดสุวรรณดาราราม เป็นพระอารามหลวง สมัยอยุธยาตอนปลาย พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้เสวยราชสมบัติแล้วโปรดทำการปฏิสังขรณ์สิ่งก่อสร้างในวัดนี้ทั้งหมด เดิมชื่อว่า "วัดทอง" พระอุโบสถภายนอกเป็นรูปทรงคล้ายเรือสำเภา งดงามมาก
๑๔๓. วัดจีน (รัตนชัย) เป็นวัดสมัยอยุธยาตอนปลาย แต่ถูกปฏิสังขรณ์ใหม่หมดทั้งวัด พระเจดีย์กลมทรงระฆังยี่ด ฝีมือช่างสมัยพระเจ้าบรมโกศ ถูกช่างสมัยรัชกาลที่ ๔ ปฏิสังขรณ์ใหม่หมด
๑๔๔. ประตูช่องกุฎิ สิ่งสำคัญได้แก่ ซุ้มประตูซึ่งเหลืออยู่เพียงประตูเดียว อยู่ในบริเวณโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ถูกปล่อยปละละเลยไม่เห็นคุณค่าความสำคัญ เป็นบริเวณล้างสิ่งของ อยู่ตั้งแตงน้ำ
๑๔๕. บ่อนเพชร เป็นบ่อนใหญ่บุรี ก่อด้วยอิฐสลับศิลาแลงยื่นออกไปจากกำแพงพระนคร มีช่องดูหาก่อเป็นรูปโค้ง เป็นที่ตั้งปืนใหญ่ เป็นบ่อนที่แข็งแรงที่สุดของอยุธยา

โบราณสถานนอกเกาะเมือง

๑๖๗. วัดชัยวัฒนาราม พระเจ้าปราสาททองโปรดให้สร้างขึ้นในบริเวณที่ดินซึ่งเดิมเป็นนิวาสนสถานของพระราชชนนี เมื่อปี พ.ศ.๒๑๗๓ สิ่งสำคัญได้แก่ พระปราสาทองค์ใหญ่ มณฑปทิศและพระระเบียง เป็นวัดที่มีความสำคัญทางสถาปัตยกรรมในสมัยพระเจ้าปราสาททอง
๑๖๘. วัดวรเชษฐ เมื่อพระเอกาทศรถได้ครองราชสมบัติแล้ว ให้ทำเมรุถวายพระเพลิงพระเชษฐาธิราชแล้วทรงสร้างวัดอุทิศพระราชกุศลถวายพระเชษฐาธิราชวัดหนึ่ง พระราชทานนามว่า "วัดวรเชษฐ" วัดนี้เคยเป็นที่ตั้งค่ายของพม่าในคราวยกมาตีกรุงศรีอยุธยา
๑๖๙. วัดখনอน สร้างในสมัยก่อนอยุธยา สันนิษฐานจากใบเสมาแบบขอมผสมทวารวดี ขนาด ๑๓๓ x ๘๒.๕ x ๑๙ เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดใหญ่มาก
๑๗๐. วัดท่าการ้อง สร้างในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เป็นวัดที่พม่าใช้เป็นป้อมปืนใหญ่ยิงเข้ามาในกรุงศรีอยุธยา สิ่งสำคัญได้แก่ หอระฆัง เจดีย์ย่อมุมสิบสอง
๑๗๑. วัดธรรมาราม สร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น ปฏิสังขรณ์ในสมัยพระนารายณ์มหาราช และในสมัยรัชกาลที่ ๕ มีลวดลายสลักไม้หน้าบันงดงาม เคยเป็นที่พำนักของพระอุบาลีผู้ตั้งนิยายสยามวงศ์
๑๗๒. วัดกษัตราธิราช เป็นพระอารามหลวง เดิมชื่อวัดกษัตรา หรือ วัดกษัตราราม ปฏิสังขรณ์ในสมัยรัชกาลที่ ๑ และ รัชกาลที่ ๔ รัชกาลที่ ๕ เสด็จประทับวัดนี้เมื่อทรงผนวช สิ่งสำคัญได้แก่ อุโบสถ วิหาร เจดีย์ พระปราสาท และพระพุทธรูป
๑๗๓. วัดสนามไชย เป็นวัดสมัยอยุธยาตอนปลาย สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ใหญ่ทรงซ้อนเป็นชั้น ๆ คล้ายเจดีย์ในเมืองละโว้
๑๗๔. วัดพระงาม สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช สิ่งสำคัญได้แก่ พระอุโบสถแบบเตี้ย ๆ ใบเสมางามมาก เจดีย์ย่อมุมสิบสองหน้าพระอุโบสถ
๑๗๕. วัดราชบัวขาว เป็นวัดสมัยรัตนโกสินทร์ ติดกับวัดখনอน
๑๗๖. วัดลotosช่อง เป็นวัดสมัยรัตนโกสินทร์ อยู่ใกล้กับวัดชัยวัฒนาราม

๑๘๐. วัดภูเขาทอง หลักฐานจากพงศาวดารฉบับต่าง ๆ เชื่อว่า สมเด็จพระรามาเมศวรทรงสถาปนาขึ้นเมื่อ พ.ศ.๑๕๓๐ ต่อมาพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองมีชัยชนะเหนือกรุงศรีอยุธยาเมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๒ โปรดให้สร้างเจดีย์ทับหรือครอบเจดีย์เก่าอีกชั้นหนึ่ง ต่อมาภายหลังจึงได้มีการบูรณะอีกในสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศเป็นสถาปัตยกรรมยุคอยุธยาตอนปลาย มีความใหญ่โตมาก
๑๘๑. วัดศาลาปูน สมัยพระเจ้าปราสาททอง เดิมลวดลายในวัดนี้งามมาก แต่ถูกปฏิสังขรณ์โดยผู้ไม่มีความรู้ สิ่งสำคัญได้แก่ รูปพระธรรมราชาอนุวัตร วัดนี้เป็นพระอารามหลวง
๑๘๒. วัดพนมยงค์ สิ่งสำคัญได้แก่ วิหารพระนอน
๑๘๓. วัดโคกพญา เป็นวัดสมัยอยุธยาตอนต้น เป็นที่สำเร็จโทษพระเจ้าแผ่นดิน หรือพระราชวงศ์ เมื่อมีการล้มพระราชบัลลังก์ เมื่อเปลี่ยนแปลงแผ่นดินใหม่ การสำเร็จโทษเรียกว่าสำเร็จโทษด้วยท่อนจันทน์ คือนำคนมาใส่ในกระสอบแล้วตีด้วยท่อนจันทน์จนตาย วัดนี้มีคูน้ำล้อมรอบ เหลือซากอิฐ
๑๘๔. วัดพรหมนิวาส เป็นวัดมีภิกษุสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น มีปัญหาเช่นเดียวกับวัดศาลาปูน สิ่งสำคัญได้แก่ โบสถ์และใบเสมาสมัยอยุธยาตอนต้น วัดนี้เป็นพระอารามหลวง
๑๘๕. วัดจวงกรม สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ ซึ่งปัจจุบันถูกปล่อยปละละเลย
๑๘๖. วัดหน้าพระเมรุ พระองค์อินทร์ในรัชกาลสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๐๔๗ ประทานนามว่า "วัดพระเมรุราชิกอาราม" วัดนี้ปรากฏในพงศาวดารว่า ในสงครามข้างเผือก สมเด็จพระมหาจักรพรรดิยอมทำไมตรีกับพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง โดยทำสัญญาสงบศึกบริเวณระหว่างวัดหน้าพระเมรุและวัดหัสตาวาส
๑๘๗. วัดกุฎีทอง เป็นวัดสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น พระอุโบสถสวยงามแต่ทรุดโทรมมาก ความแปลกอยู่ที่พระประธานในอุโบสถ ซึ่งเป็นประติมากรรมที่ไม่ได้พ่วงจะปั้นให้เหมือนธรรมชาติ แต่ก็มีสวยงาม
๑๘๘. วัดเจ้าย่า สิ่งก่อสร้างแสดงให้เห็นว่าเป็นวัดที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลาย และได้รับการบูรณะต่อมาในตอนต้นรัตนโกสินทร์ สิ่งสำคัญได้แก่ พระเจดีย์ วิหาร ทอระฆังและซุ้มประตู
๑๘๙. วัดตะไกร วัดนี้เป็นวัดใหญ่และมีความสำคัญต่อท้องถิ่นมากเท่า ๆ กับวัดหน้าพระเมรุ วัดนี้มีเอ่ยถึงในเรื่องขุนช้างขุนแผน และจากโบราณวัตถุที่เหลืออยู่เป็นวัดสร้างในสมัยอยุธยาตอนกลาง

๑๙๓. วัดพญาแมน สร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น แต่ได้รับการปฏิสังขรณ์จากพระเพทราชา ศิลปส่วนใหญ่เป็นแบบอยุธยาตอนปลาย สิ่งสำคัญได้แก่ พระเจดีย์ และรากฐานอุโบสถ
๑๙๔. วัดชะราม มีลำคูสี่เหลี่ยมล้อมรอบพระเจดีย์ ๘ เหลี่ยม ทรงสูงกาสูงใหญ่
๒๐๐. วัดครุฑ สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ระฆังทรงกลม องค์ ๘ เหลี่ยม เข้าใจว่าเป็นเจดีย์สมัยพระเจ้าบรมโกศ
๒๐๑. วัดพรหมกัลยาราม เหลือแต่ซากอยู่ในป่าโปร่ง
๒๐๒. วัดกลาง วัดมีภิกษุ หอระฆังฐานเตี้ยเหมือนวัดเจ้าย่า ยอดเจดีย์ย่อมุมสิบสอง วิหารทั้งหมดพระอุโบสถเป็นของใหม่
๒๐๓. วัดใบล่อ เหลือซากเจดีย์อยู่กลางป่าโปร่ง
๒๐๔. วัดศรีโพธิ์ วัดในปัจจุบันได้รับการพัฒนาแล้ว พระอุโบสถเดิมในสมัยอยุธยาถูกทำลายลงหมดแล้ว วัดนี้สร้างในสมัยพระเจ้าบรมโกศ พ.ศ.๒๒๙๒ โดยชาวบ้านขอความกรุณาสร้างขึ้น
๒๐๗. วัดโคกพระยา เหลือเพียงเจดีย์แบบลังกาทรงสูง ย่อมุมสิบสองเป็นสมัยอยุธยาตอนปลาย วัดนี้ยังอยู่ในบริเวณป่าโปร่ง ไม่ได้รับการดูแลรักษา
๒๐๘. วัดเชิงท่า วัดสมัยอยุธยาตอนต้น เล่ากันว่า ลูกสาวเศรษฐีหนีตามชายหนุ่มไป ฝ่ายเศรษฐีคอยบุตรปลุกเรือหนอไว้คอยหากกลับมาขอขมาก็จะให้ภัย แต่ลูกสาวก็ไม่กลับจึงสร้างวัดและถวายเรือหนอให้วัด เรียกกันว่า "วัดคอยท่า" พระเจ้าตากสินได้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่วัดนี้ถูกจับมัดมือคล้องบันไดทำน้ำ เพราะเป็นเจ้ามือการพนัน มัดแขนไว้แต่พระอาจารย์ไปสวดพุทธมนต์จนลืมประมาธยามเศษพบพระเจ้าตากสินมือยังผูกกลับบันไดแต่บันไดหลุดออกมาได้
๒๐๙. วัดห้วยาวาส หรือวัดข้าง สร้างก่อน พ.ศ.๒๐๙๒ สิ่งสำคัญได้แก่ พระวิหาร เจดีย์เป็นจำนวนมาก บริเวณวัดเป็นป่ารก ไม่มีทางเข้าสู่ตัววัด
๒๑๐. วัดใหม่ เหลือซากฐานเจดีย์อยู่ท่ามกลางป่ารก วัดอยู่ในบริเวณบ้านเรือนผู้คนและต้นไม้รก ไม่ได้รับการดูแลรักษา

๒๑๑. วัดโพธิ์ มีมาแต่สมัยอยุธยาตอนต้น ปฏิสังขรณ์ในสมัยพระนารายณ์ วัดนี้อยู่บนเนิน เป็นป่ารก สิ่งสำคัญได้แก่ พระอุโบสถ พระวิหาร เจดีย์ บริเวณวัดเป็นป่าและบ้านเรือน
๒๑๒. วัดป่าแดง อยู่บนโคก ยังมีโบราณสถานเหลือเป็นซากพระเจดีย์ พระวิหาร ซึ่งเก๋ากว่าเจดีย์วัดพระศรีสรรเพชญ์และเจดีย์บนตัวเกาะทุกองค์ บริเวณวัดเป็นป่า ไม่ได้รับการดูแลรักษา
๒๑๓. วัดขวิด ถัดวัดป่าแดงเยื้องไปทางทิศเหนือ มีโคกอยู่เป็นวัดคู่กัน เหลือเพียงซากวิหาร ตัววัดมีคูล้อมรอบ บริเวณวัดเป็นป่าไม่ได้รับการดูแลรักษา
๒๑๔. วัดร้าง ห่างจากวัดเจ้าย่าไปทางใต้ ๔๘ เมตร เมื่อ พ.ศ.๒๐๕๑ ขุนอินทรเทพและขุนพิเรนทรเทพได้จับขุนวรวงศาธิราชกับเจ้าแม่อยู่หัวศรีสุดาจันทร์และบุตรประหารชีวิตแล้วนำศพไปเสียบประจานที่วัดร้าง แล้วอัญเชิญพระเทียรราชาขึ้นครองราชทรงพระนามว่า สมเด็จพระมหาจักรพรรดิราชาธิราชเจ้า วัดนี้สิ่งสำคัญได้แก่ ซากฐานเจดีย์
๒๑๕. วัดเสลียง เป็นเนินสิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ทรงลังกาแท้ สมัยอโยธยา และมีการบูรณะปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่ในสมัยอยุธยาตอนต้นโดยสังเกตจากลักษณะใบเสมา วัดนี้อยู่กลางทุ่งแก้ว ไม่ได้รับการดูแลรักษา
๒๑๖. วัดนมตัน ตั้งอยู่บนโคกสูงมาก มีเจดีย์ ๘ เหลี่ยมแบบลังกาองค์เดียว ไม่ได้รับการดูแลรักษา
๒๑๗. ศิลาระดับน้ำ หลักศิลาระดับน้ำครึ่งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เป็นเสาศิลาสลักลวดลายจีน ปัจจุบันชาวบ้านส่วนใหญ่ยังเข้าใจผิดคิดว่าเป็นหลักเมืองในบริเวณมีการตั้งศาลไว้ด้วย อยู่ริมคลองเมือง
๒๑๘. วัดแค วัดนี้อยู่ในบริเวณป่ารกและบ้านคน สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ ๓ องค์ ไม่ได้รับการดูแล
๒๑๙. วัดแม่นางปลื้ม เป็นวัดเก่าที่มีมาแต่สมัยอยุธยาตอนต้น แต่ตัวพระอุโบสถและพระวิหารถูกปฏิสังขรณ์ใหม่ ของเก่าเหลือพระเจดีย์ทรงลังกาขนาดใหญ่ มีรูปสิงห์ปูนปั้นรายรอบ ๓๖ ตัว สวยงามมาก แต่ถูกปล่อยปละละเลย ต้นไม้ขึ้นรกเต็มไปหมด
๒๒๐. วัดกาหลิบ อยู่ใกล้กับบ้านชาวอิสลาม เป็นวัดสมัยอยุธยาตอนต้น สิ่งสำคัญที่เหลือคือ ซากฐานพระอุโบสถ

๒๒๕. วัดวิหารทอง เป็นวัดร้าง เหลือพระปรางค์ และซากฐานพระอุโบสถ อยู่ในบริเวณบ้านคน ซึ่งปล่อยปละละเลยทรุดโทรมมาก
๒๒๖. วัดอินทาราม สร้างในสมัยอยุธยาตอนกลางแต่ถูกทำลายลงหมดแล้ว ปัจจุบันได้สร้างโบสถ์วิหารขึ้นใหม่หมด อยู่ในย่านพักอาศัย
๒๒๗. วัดโรงฆ้อง อยู่ในบริเวณที่พักอาศัยค่อนข้างแออัด สิ่งสำคัญได้แก่ พระวิหารและเจดีย์ทรงลังกา สภาพค่อนข้างดีแต่ไม่ได้รับการดูแลรักษา รวมทั้งบริเวณวัดด้วย
๒๒๘. วัดสามวิหาร เป็นวัดมีภิกษุ ปัจจุบันสร้างใหม่เกือบหมดเหลือของเก่า คือ เจดีย์สมัยอยุธยาตอนปลายทรงลังกาองค์ใหญ่ และมีพระพุทธรูปไสยาสน์ในวิหาร
๒๒๙. วัดบรมวงศ์อิศวรารามวรวิหาร เป็นพระอารามหลวง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำลพบุรี เดิมชื่อวัดทะเลหญ้า เป็นวัดโบราณ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ ทรงสถาปนาทั้งทั้งพระอารามในสมัยรัชกาลที่ ๕ สิ่งสำคัญได้แก่ วิหารพระอุโบสถ เจดีย์ กำแพงแก้ว ประกอบด้วยซุ้มประตูหินอ่อน
๒๓๐. วัดเจดีย์แดง ฝีมือช่างอยุธยาตอนปลายสุด สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ใหญ่ ขนาดเหมือนวัดสามวิหาร
๒๓๑. วัดกุฎีสูง เหลือซากวิหารอยู่ในบริเวณโรงสีข้าว ซึ่งปลูกอาคารล้อมรอบวิหาร ซ้ำยังปล่อยให้ดินไม้ขึ้นรกจุงรัง
๒๓๒. วัดมหาโลก อยู่หลังวัดสามวิหาร แต่เดิมเรียก "วัดมาโลก" อยู่ในบริเวณบ้านเรือนแออัดและมีสภาพไม่ดี
๒๓๓. เพนียดคล้องช้าง อยู่ที่ตำบลสวนพริก เพนียดเดิมอยู่บริเวณวัดของ หัวรอ ในสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ ย้ายไปตั้งที่ปัจจุบันนี้ มีการแสดงการคล้องช้างครั้งสุดท้ายเมื่อ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๐๕ และไม่ได้มีการคล้องช้างอีกเลย ปัจจุบันถูกปล่อยปละละเลยไม่ได้รับการดูแล สมควรอย่างยิ่งซึ่งที่จะบูรณะใหม่ และจัดการแสดงการคล้องช้างขึ้น
๒๓๔. วัดตองปุ อยู่ปากแม่น้ำลพบุรี เป็นวัดในสมัยอยุธยา แต่ถูกซ่อมใหม่หมด พระอุโบสถใหม่สร้างล้อมทับบนซากพระอุโบสถเดิม

๒๓๖. วัดข่อมลุม ปัจจุบันเหลือเพียงพระพุทธรูปสูงประมาณ ๒ เมตร มีโรงสังกะสีคลุมอยู่ อยู่บนเกาะเหนือ เกาะลอยมีบ้านคนประมาณ ๑๕ หลังคาเรือน
๒๓๗. วัดมณฑป เป็นวัดอยู่บนเกาะลอย ปัจจุบันสถาปัตยกรรมเป็นสถาปัตยกรรมในสมัยปัจจุบัน ไม่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ สภาพทั่วไปดีพอใช้
๒๓๘. วัดแค ฝีมือช่างสมัยพระนารายณ์ สิ่งสำคัญได้แก่ ภูมิสงฆ์ปลุกแบบตึก ๒ ชั้น หอระฆังทรงไม่สูงก่อสองชั้นข้างบนเจดีย์ย่อมุมสิบสอง สภาพทั่วไปพอใช้
๒๓๙. วัดสะพานเกลือ เหลือเจดีย์ย่อมุม อยู่ในสภาพชำรุดมาก เพียง ๑ องค์อยู่ในบริเวณโรงเรียนต่อเรือ
๒๔๐. วัดป่าโค เป็นวัดที่ไม่เหลือของเก่าอยู่ สร้างเป็นของใหม่หมด อยู่ใกล้กับบริเวณโรงสีข้าว ซึ่งมีปัญหาด้านทัศนียภาพ และควันไฟจากโรงสี
๒๔๑. วัดธรรมนิยม เดิมชื่อ "วัดยม" เป็นวัดที่สร้างบูรณะจากของเก่าหมด โดยปล่อยให้อุโบสถเดิมผุพังไป เป็นวัดในสมัยอยุธยาตอนปลาย สมัยพระนารายณ์ วัดนี้อยู่ติดแม่น้ำเจ้าพระยา มีบ้านเรือนผู้คนอยู่ล้อมรอบ
๒๔๒. วัดอโยธยา หรือ "วัดเดิม" สันนิษฐานว่าเป็นวัดสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น เป็นวัดที่กรมขุนพรพินิตเสด็จมาทรงผนวช สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ และวิหาร เจดีย์นั้นเป็นเจดีย์ทรงลังการฐาน ๘ เหลี่ยม ซ้อนกัน ๒ ชั้น องค์ระฆังปั้นปูนเป็นกลีบบัวซ้อนเป็นชั้น ๆ คล้ายบัวหัวเสา มีแท่งเดียวในอยุธยา
๒๔๓. วัดกุฎีขาว เป็นวัดที่สำคัญและยังมีอาคารที่เหลือสมบูรณ์กว่าวัดอื่น ๆ ในแถบนี้ มีปรากฏในพงศาวดารว่า พระเจ้าบรมโกศทรงปฏิสังขรณ์เมื่อครั้งยังเป็นกรมพระราชวังบวร ฝีมือประณีตงดงามที่สุด สิ่งสำคัญในวัดนี้ได้แก่ กำแพงวัด หักมุมเป็น ๓ หยักสวยงามมาก วิหาร เจดีย์ และพระอุโบสถ สิ่งเหล่านี้สมควรได้รับการศึกษาและบูรณะไว้โดยด่วนที่สุด
๒๔๔. วัดมเหยงค์ สิ่งที่เหลืออยู่คล้ายกับวัดพระรามและวัดราชบูรณะ วัดนี้สร้างในสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๒ มีฐานะเป็นพระอารามหลวงฝ่ายคามวาสี เมื่อคราวพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองยกทัพมาก็ได้ตั้งทัพหลวงที่วัดมเหยงค์นี้ สิ่งสำคัญได้แก่ เจดีย์ทรงลังกา วัดนี้ไม่มีทางเข้า อยู่กลางทุ่ง บัดนี้ไม้ขึ้นเป็นป่ารก

๒๕๕. วัดช้าง ติดกับวัดมเหยงค์ เจดีย์แบบลังการุ่นแรกไม่ติดกับวัดมเหยงค์ แต่ใหญ่กว่า ถูกปล่อยปละละเลย น่าจะบูรณะโดยด่วน
๒๕๖. วัดสมณโกฏี สันนิษฐานว่าเป็นวัดสมัยอยุธยาตอนต้นหรือเก่ากว่านั้น สิ่งสำคัญได้แก่ พระปรารักษ์ พระอุโบสถ และพระวิหาร ปัจจุบันมีผู้สร้างพระพุทธรูปไว้หน้าวัด ทำให้ค้อยคุดค้ำลงไป
๒๕๗. วัดดุสิตาราม มีเจดีย์ใหญ่สว่างาม แปรเหลี่ยม เป็นฝีมือช่างสมัยอยุธยาตอนต้น สภาพยังดีอยู่มาก ใบเสมาเป็นใบเสมาสมัยพระซาร์รายณ์ วัดนี้หากบูรณะจะสมบูรณ์มาก
๒๕๘. วัดโบสถ์ราชเดชะ เหลือซากฐานเจดีย์แบบแปรเหลี่ยม ขนาดใหญ่มากเท่าวัดอโยธยา วัดนี้ปัจจุบันขึ้นทะเบียนรวมกับวัดอโยธยา ในบริเวณที่มีพักอาศัยของพระ ๑ รูป
๒๕๙. วัดสิงหนารายณ์ เหลือเพียงเนินดิน และเศษอิฐซากเจดีย์ ตรงข้ามกับวัดโบสถ์ราชเดชะ
๒๖๑. วัดประตูทรงธรรม วัดสำคัญในอดีต เพราะกรมขุนพิณิตรถงจำพรรษาอยู่ที่นี่ หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาแล้ว พม่าจับตัวท่านไปและบังคับให้การถึงเรื่องเกี่ยวกับกรุงศรีอยุธยา คำให้การนั้นคือ คำให้การขุนหลวงหาวัด สถาปัตยกรรมส่วนใหญ่เป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย แต่สันนิษฐานจากใบเสมาพบว่าเป็นวัดในสมัยอยุธยาตอนต้นหรือก่อนนั้น วัดนี้สภาพองค์ประกอบของวัดดีพอใช้ สภาพ สภาพบริเวณมีน้ำล้อมรอบ
๒๖๒. วัดจักรวรรดิ (หรือวัดเจ้ามอญ) มีเจดีย์ทรงลังกาองค์ใหญ่ สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยก่อนอยุธยาหรือสมัยอโยธยา
๒๖๓. วัดสีกาสมุต เจดีย์วัดนี้เป็นเจดีย์ทรงลังการุ่นแรก เป็นสมัยอโยธยา วัดนี้ติดกับวัดมเหยงค์ อยู่ในปากกลางทุ่ง
๒๗๐. วัดโคกมะเกลือ วัดนี้เหลือเนินดิน มีต้นไม้ขึ้นปกคลุม มีถนนล้อมรอบ เป็นบริเวณลัดส่วนตัว แต่ไม่มีรูปเคารพสถาปัตยกรรมอยู่เลย
๒๗๑. วัดท่าทราย วัดนี้เหมือนกับวัดโคกมะเกลือ เหลือเนินดินและเศษอิฐ อยู่กลางหมู่บ้าน บริเวณถูกปล่อยปละละเลย

๒๗๒. วัดนางคำ มีเจดีย์ทรงลังกาขนาดใหญ่ เป็นฝีมือช่างสมัยอยุธยาตอนต้น อยู่ในสภาพทรุดโทรม มีบ้านคนรูกำ
๒๗๓. วัดพระญาติการาม สถาปัตยกรรมส่วนใหญ่ได้รับการสร้างบูรณะใหม่ ที่เหลือของเก่าเป็นเจดีย์ทรงลังกา สร้างในสมัยอยุธยาตอนกลาง ใบเสมาทำด้วยหินชนวน เป็นแบบอยุธยาตอนต้น วัดอยู่ท่ามกลางบ้านเรือนประชาชนซึ่งค่อนข้างแออัด
๒๗๔. วังเจ้าฟ้ารัศมี สิ่งสำคัญได้แก่ บริเวณรากฐานวังเก่า
๒๗๕. วัดใหญ่ชัยมงคล สร้างโดยพระเจ้าอู่ทองพระราชทานนามว่า "วัดป่าแก้ว" และตั้งเป็นสำนักสงฆ์ ซึ่งไปบวชเรียนมาแต่สำนักวันรัตนมหาเถรในลังกาทวีป คณะสงฆ์นี้เรียกว่า "คณะป่าแก้ว" เป็นที่สถิตของสมเด็จพระวันรัตน์ต่อมาจึงได้นามว่า "วัดเจ้าพระยาไทย" หมายความว่า เป็นวัดของสังฆราช วัดนี้เป็นพระอารามหลวงในสมัยอยุธยา สิ่งสำคัญได้แก่ พระเจดีย์องค์ใหญ่ พระอุโบสถ และพระวิหาร พระเจดีย์องค์ใหญ่จะเห็นได้แต่ไกลก่อนเข้าเมืองอยุธยา เป็นสัญลักษณ์อันแรกของเมือง
๒๗๖. วัดสามปลื้ม เจดีย์วัดสามปลื้มเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ ก่อนจะเข้าสู่เกาะเมืองจะต้องผ่านเจดีย์วัดสามปลื้ม ซึ่งเป็นเสมือนอนุสาวรีย์เสียก่อน
๒๗๘. วัดกุฎีหัก เหลือเจดีย์ทรงลังกา ยอดค้ำอยู่ในอุ้งล้อมรถยนต์อักษิการช่าง ได้รับการดูแลค่อนข้างดี แต่การจัดบริเวณไม่ดี ประชิดโบราณสถานมากเกินไป
๒๘๒. วัดยี่งาย เหลือเจดีย์ทรงลังกา สภาพทรุดโทรม อยู่ในบริเวณบ้านคน ไม่ได้รับการดูแล มีต้นไม้อื่นรก
๒๘๖. วัดเจดีย์สามองค์ วัดนี้สูญหายเหลือเนินดินอยู่กลางทุ่งนา แต่ติดกับวัดมีเจดีย์ ๒ องค์ ซึ่งไม่ทราบว่า เป็นเจดีย์ของวัดใด อีกฟากหนึ่งติดกับคูน้ำวัดชัยมงคล เป็นเจดีย์ทรงลังกาอยู่กลางทุ่ง
๒๘๗. วัดโพธิ์เผือก เหลือพระอุโบสถมีผนัง ๔ ด้าน เป็นพระอุโบสถสมัยอยุธยาตอนกลาง เนื่องจากมีหน้าต่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า และฐานอุโบสถหย่อนท้องช้าง อยู่กลางทุ่งนา บริเวณโดยรอบกำลังจะกลายเป็นหมู่บ้านจัดสรร

๒๘๘. วัดไฟไหม้ เป็นวัดมีอาณาบริเวณกว้างขวาง ปัจจุบันเหลือเนินดินและซากฐาน เศษอิฐ สันนิษฐานว่าอาจจะ เป็นวัดเก่าก่อนสมัยอยุธยา จากใบเสมารูปร่างเหมือนวัดประดู่ทรงธรรม ธรรมประวัตินี้กล่าวว่า พระพุทธยอดฟ้าทรงผนวชอยู่ที่วัดนี้
๒๘๙. วัดมะกล่ำ อยู่ด้านใต้ของวัดไฟไหม้ ปัจจุบันเหลือเจดีย์ทรงลังกา สภาพไม่ดีอยู่กลางทุ่ง
๒๙๐. วัดโบสถ์แดง อยู่ด้านใต้ของวัดใหญ่ชัยมงคล เหลือเจดีย์ทรงลังกาขนาดใหญ่อยู่กลางทุ่งนา
๒๙๑. วัดพระนอน เป็นเนินมีต้นไม้ขึ้นเต็ม เนินอยู่กลางทุ่งนา สิ่งที่เหลือคือ เศษอิฐ และพระพุทธรูปปางสมาธิ ๑ องค์ พระนอนพังทลายลงหมดแล้ว
๒๙๓. วัดชุมพล เหมือนกับวัดพระนอน เหลือเจดีย์สภาพไม่ดี ๑ องค์
๒๙๔. วัดเกาะแก้ว ไม่มีของเก่าเหลือ เป็นของใหม่หมด อยู่บริเวณปากคลองข้าวสารตอนใต้ หน้าวัดติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา
๒๙๖. วัดพิชัยสงคราม สร้างพระอุโบสถใหม่ใหญ่มาก ของเก่าถูกทำลายหมด วัดนี้อยู่ทางกลาง บ้านประชาชน ซึ่งค่อนข้างแออัด และมีสภาพไม่ดี
๒๙๘. วัดกล้วย อยู่ใกล้กับสะพานปรีดี พระอุโบสถถูกสร้างใหม่หมด วัดนี้อยู่ติดกับโรงเสื่อ ทำให้สภาพแวดล้อมไม่ดี
๒๙๙. วัดพินิจเชิง ตามประวัติสร้างเมื่อ พ.ศ.๑๘๘๗ ก่อนพระเจ้าอู่ทองสถาปนากรุงศรีอยุธยา ๒๖ ปี มีพระพุทธรูปพระนามว่า "พระพุทธไตรรัตนายา" หรือ "หลวงพ่อดโต." เป็นพระพุทธรูปนั่งขัดสมาธิขนาดใหญ่มาก วัดนี้ได้รับการบูรณะพัฒนาแล้ว และเป็นที่น่าสนใจของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดใกล้เคียง
๓๐๓. วัดขอม เหลือเพียงบริเวณมีศาลาทำเป็นที่พักอาศัย มีแม่ชีและคนจนพักอยู่
๓๐๔. บ้านฮอลันดา อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ปัจจุบันเป็นคู่วิวศรีเจริญ สิ่งสำคัญได้แก่ รากฐาน ดึกก่อด้วยอิฐ บ่อน้ำกรุดด้วยอิฐ

๓๐๗. วัดทรงกฤษ พระอุโบสถถูกปฏิสังขรณ์แบบรีอสร้างใหม่ ส่วนอื่น ๆ ก็พลอยถูกปฏิสังขรณ์พร้อมกันไปด้วย
๓๐๘. บ้านญี่ปุ่น เป็นสถานที่ท่องเที่ยวของชาวญี่ปุ่น ญี่ปุ่นเข้ามาอยู่ในกรุงศรีอยุธยาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนกลาง ปัจจุบันเหลือเพียงบริเวณและไม้สัญลักษณ์ญี่ปุ่นอยู่ พื้นที่อยู่ใกล้กับโรงสีข้าว
๓๐๙. วัดพุทธไสสวรรค สร้างในสมัยพระเจ้าอู่ทอง มีความสำคัญมาก มีฐานะเป็นพระอารามหลวงในสมัยนั้น วัดนี้มีสภาพที่ดีพอสมควรสิ่งสำคัญ ได้แก่ พระปรางค์ ศิลปะแบบขอม พระอุโบสถ พระวิหารต่าง ๆ ตำหนักสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์และภาพเขียน ซึ่งกำลังถูกทำลายโดยน้ำฝนจากหลังคา
๓๑๐. วัดนางกุย เป็นวัดในสมัยอยุธยาตอนปลาย สิ่งสำคัญได้แก่ พระพุทธรูปศิลา พระอุโบสถและใบเสมาคู่ วัดนี้ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา รอบ ๆ บริเวณเป็นบ้านเรือนปลูกต้นไม้ค่อนข้างหนาแน่น และโรงงาน ๑ โรงงาน
๓๑๑. วัดตะเว็จ วัดในกลุ่มนี้ ได้แก่ วัดไม้ล้อมเล็ก วัดนาค วัดตะบะ วัดตะเว็จได้สูญหายไปเหลือเพียงซากฐานอุโบสถและเศษอิฐ โดยไม่รู้ว่าเป็นวัดอะไร บริเวณยังเป็นป่ามีต้นไม้ขึ้นรก ไม่มีทางเข้าไปสู่โบราณสถาน
๓๑๒. วัดแก้วฟ้า วัดนี้ทรุดโทรมมาก เหลือแต่เสาพระอุโบสถแปดเหลี่ยม บัวหัวเสาเป็นบัวกลุ่มแบบเดียวกับวัดพุทธไสสวรรค มีบ้านปลูกอยู่บนบริเวณโบราณสถาน สถานที่ถูกปล่อยปละละเลย ผู้รู้บางท่านสันนิษฐานว่าวัดนี้คือวัดป่าแก้ว ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักสงฆ์ฝ่ายอรัญญวาสี
๓๑๓. วัดพญากง เป็นเนินดินมีต้นไม้ปกคลุมอยู่กลางทุ่ง เหลือซากฐานพระเจดีย์และเศษอิฐสันนิษฐานว่าเป็นวัดในสมัยอยุธยาตอนต้น
๓๑๔. วัดขุนพรหม เป็นวัดในสมัยอยุธยาตอนปลาย ติดแม่น้ำเจ้าพระยา สิ่งสำคัญได้แก่ พระอุโบสถ ซึ่งกำลังทรุดโทรม ผนังเพิงจะพังลงมาด้านหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ หลวงพ่อขาวเป็นพระพุทธรูปแบบสมัยทวารวดี นั่งห้อยพระบาทขนาดเท่ากัน ๒ องค์ เป็นของรุ่นใหม่ และเจดีย์ทรงลังกาแบบลานนาผสมอยุธยา ซึ่งวัดในแถบนี้เช่น วัดนางกุย วัดใหม่บางกะจะ เป็นแบบนี้หมด

๓๓๕. วัดใหม่บางกะจะ อยู่ฝั่งตรงข้ามกับวัดพนัญเชิง เป็นวัดสร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้น มีเจดีย์แบบลังกาทรงกลม คล้ายกับเจดีย์ทางเชียงใหม่ วัดนี้สภาพแวดล้อมไม่ดีนัก เนื่องจากอยู่ใกล้โรงงานอุตสาหกรรม
๓๓๖. บ้านโปรตุเกส ในแผ่นดินสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ ได้ทำสัญญาทางพระราชไมตรีกับฝรั่งเป็นครั้งแรก คือ ชาติโปรตุเกสใน พ.ศ. ๒๐๖๑ (ค.ศ. ๑๕๑๘) และต่อมาพระเจ้าแผ่นดินสยามได้พระราชทานที่ดินริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงข้ามบ้านญี่ปุ่นให้เป็นที่อยู่อาศัยของชาวโปรตุเกสอีกด้วย ปัจจุบันแถบนี้เป็นที่พักอาศัยของผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ บ้านโปรตุเกสเหลือซากฐานวัดโรมันคาทอลิก ถูกปล่อยให้รกร้าง แต่ทางสถานทูตโปรตุเกสกำลังเตรียมการบูรณะปรับปรุง
๓๓๗. วัดกลางปากกราน ปัจจุบันวัดนี้ถูกบูรณะแบบสร้างใหม่ไม่มีของเก่าเหลืออยู่ เป็นวัดของชุมชนตำบลปากกราน สภาพดีพอใช้
๓๓๘. วัดนาค เหลือเพียงเจดีย์สภาพไม่สมบูรณ์ อยู่ในสวนผักของชาวบ้าน
๓๓๙. วัดใหม่และวัดสำเภากลุ่ม วัดนี้อยู่ติดกันรวมเป็นวัดเดียว มีพระอุโบสถใหญ่ มีปัญหาเรื่องความทรุดโทรม จำเป็นต้องรีบบูรณะ พระอุโบสถฐานหย่อนท้องช้าง ก่อผนังทึบ ใบเสมาแบบอยุธยาตอนปลายในสมัยพระนารายณ์
๓๔๐. วัดเขนตโยเซฟ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ราชวงศ์สมัยอยุธยา

๑. สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระเจ้าอู่ทอง ตั้งราชวงศ์ใหม่)	พ.ศ. ๑๘๙๓-๑๙๑๒
๒. สมเด็จพระราเมศวร (โอรส)	๑๙๑๒-๑๙๑๓
๓. สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๑ (ขุนหลวงพะงั่ว)
(เชษฐาของมเหสีเลขที่ ๑ ตั้งราชวงศ์ใหม่)	๑๙๑๓-๑๙๓๑
๔. สมเด็จพระเจ้าทองสัน (โอรส)	๑๙๓๑
สมเด็จพระราเมศวร (ครั้งที่ ๒)	๑๙๓๑-๑๙๓๘
๕. สมเด็จพระรามราชาธิราช (โอรส)	๑๙๓๘-๑๙๕๒
๖. สมเด็จพระนครินทราธิราช (นิตดาเลขที่ ๓)	๑๙๕๒-๑๙๖๗
๗. สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๒ (เจ้าสามพระยา) (โอรส)	๑๙๖๗-๑๙๙๑
๘. สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (โอรส)	๑๙๙๑-๒๐๓๑
๙. สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๓ (โอรส)	๒๐๓๑-๒๐๓๔
๑๐. สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ (อนุชา)	๒๐๓๔-๒๐๗๒
๑๑. สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๔ (โอรส)	๒๐๗๒-๒๐๗๖
๑๒. สมเด็จพระรัชฎาธิราช (โอรส)	๒๐๗๖-๒๐๗๗
๑๓. สมเด็จพระชัยราชาธิราช (อนุชาเลขที่ ๑๑)	๒๐๗๗-๒๐๘๙
๑๔. สมเด็จพระยอดฟ้า (โอรส)	๒๐๘๙-๒๐๙๑
๑๕. สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ (อนุชาเลขที่ ๑๓)	๒๐๙๑-๒๑๑๑
๑๖. สมเด็จพระมหินทราธิราช (โอรส)
เสียดพระนครหรืออยุธยาครั้งที่ ๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๒	๒๑๑๑-๒๑๑๒
๑๗. สมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช
(ตั้งราชวงศ์ใหม่ อาจเกี่ยวข้องกับราชวงศ์สุโขทัย)	๒๑๑๒-๒๑๓๓
๑๘. สมเด็จพระนเรศวรมหาราช (โอรส)	๒๑๓๓-๒๑๔๘
๑๙. สมเด็จพระเอกาทศรถ (อนุชา)	๒๑๔๘-๒๑๕๓

๒๐. สมเด็จพระศรีเสาวภาค (โอรส)	พ.ศ. ๒๑๕๓
๒๑. สมเด็จพระเจ้าทรงธรรม (เชษฐา)	๒๑๕๓-๒๑๗๑
๒๒. สมเด็จพระเชษฐาธิราช (โอรส)	๒๑๗๑
๒๓. สมเด็จพระอาทิตย์วงศ์ (อนุชา)	๒๑๗๒
๒๔. สมเด็จพระเจ้าปราสาททอง (ตั้งราชวงศ์ใหม่)	๒๑๗๒-๒๑๘๘
๒๕. สมเด็จพระเจ้าฟ้าชัย (โอรส)	๒๑๘๘
๒๖. สมเด็จพระศรีสุธรรมราชา (อนุชาเลขที่ ๒๔)	๒๑๘๘
๒๗. สมเด็จพระนารายณ์ (โอรสเลขที่ ๒๔)	๒๑๘๘-๒๒๓๑
๒๘. สมเด็จพระเพทราชา (ตั้งราชวงศ์ใหม่)	๒๒๓๑-๒๒๔๕
๒๙. สมเด็จพระเจ้าเสือ (โอรส?)	๒๒๔๕-๒๒๕๑
๓๐. สมเด็จพระเจ้าท้ายสระ (โอรส)	๒๒๕๑-๒๒๗๕
๓๑. สมเด็จพระเจ้าบรมโกศ (อนุชา)	๒๒๗๕-๒๓๐๑
๓๒. สมเด็จพระเจ้าอุทุมพร (โอรส)	๒๓๐๑
๓๓. สมเด็จพระเจ้าเอกทัศ (เชษฐา)	๒๓๐๑-๒๓๑๑

เสียดพระนครศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ เมื่อ พ.ศ.๒๓๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการ การศึกษาบริเวณโบราณสถานเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนาเมือง : เทศบาล
พระนครศรีอยุธยา

โดย นายสุวัฒน์ คุ้มวงษ์ ภาควิชาผังเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. เพศ ชาย หญิง
๒. อายุ ๐-๑๕ ปี ๑๖-๒๕ ปี ๒๖-๔๕ ปี
๔๖-๖๐ ปี ๖๐ ปีขึ้นไป
๓. อาชีพ.....
๔. ที่อยู่ ตำบล.....
๕. ท่านทราบหรือไม่ว่าอยุธยา มีเขตอุทยานประวัติศาสตร์
ทราบ ไม่ทราบ
๖. ถ้าทราบ เห็นด้วยหรือไม่กับการห้ามก่อสร้างอาคารในเขตอุทยานประวัติศาสตร์
เห็นด้วย เพราะ.....
ไม่เห็นด้วย เพราะ.....
๗. ถ้าทราบ เห็นด้วยหรือไม่กับการสร้างอาคารในเขตบ้านสวนต้องเป็นอาคารทรงไทย
เห็นด้วย เพราะ.....
ไม่เห็นด้วย เพราะ.....
๘. ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อโบราณสถาน
เป็นที่เคารพสักการะ รลึกถึงประวัติศาสตร์
เป็นสิ่งเชิดหน้าชูตาเมือง ไม่มีความคิดเห็น
อื่น ๆ
๙. ปัญหาของโบราณสถานที่ท่านพบเห็น
มีอาคารรุกล้ำ การปล่อยปละละเลยบริเวณ
การไม่เห็นคุณค่า เลี้ยงสัตว์ในบริเวณ
อื่น ๆ
๑๐. จากปัญหาในข้อ ๙ ท่านคิดว่าการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาโบราณสถานเป็นหน้าที่ของ
กรมศิลปากร เทศบาลพระนครศรีอยุธยา
ชาวบ้านในบริเวณนั้น

๑๑. ถ้ามีโบรณสถานใกล้บ้านท่าน แต่ยังไม่ได้รับการดูแลจากใครเลยท่านคิดว่าเป็นเพราะ

ปล่อย เป็นหน้าที่ของกรมศิลปากร
ท่านอยกกดูแลแต่ไม่มีเวลาและทุน

ท่านอยากดูแลแต่เป็นหน้าที่ของกรมศิลปากร
อื่น ๆ.....

๑๒. ท่านเคยได้ไปวัด โบรณสถาน

บ่อย
น้อย

ปานกลาง
ไม่เคย

๑๓. ท่านทราบความเป็นมาของวัด, โบรณสถานที่ไปหรือไม่

ทราบ

ไม่ทราบ

๑๔. เวลาไปทำบุญที่วัด ท่านไปที่

วัดที่ใกล้บ้านที่สุด
วัดที่คุ้นเคย

วัดที่มีชื่อเสียง
อื่น ๆ

๑๕. ข้อเสนอแนะของท่านในการบูรณะ, พัฒนา, ปรับปรุงวัดและโบรณสถานในอยุธยา

.....
.....

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติ

นายสุวัฒน์ คุ้มวงศ์ เกิดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๐ ที่จังหวัดนครนายก จบการศึกษาปริญญาตรีสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง) เมื่อปี ๒๕๒๒ และในปีเดียวกันได้เข้าศึกษาต่อ ณ ภาควิชาผังเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันมีอาชีพเป็นสถาปนิก

